

Enskild motion

Motion till riksdagen: 2014/15:1726

av Désirée Pethrus (KD)

Motverkande av barnsexhandel

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om polisens resurser för att kunna spåra barn som är utsatta för sexhandel samt gärningsmän i hela det svenska samhället.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att brottsrubriceringen människohandel används när barn säljs för sexuella ändamål, i stället för brottsrubriceringen koppleri.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det vid utdömande av straff mot sexköpare inte ska tas hänsyn till att sexköparen hävdar att brottsoffret verkade äldre än sin verkliga ålder.

Motivering

Hundratals svenska barn säljer sina kroppar själva eller blir sålda av en vuxen. Eftersom barnsexhandel är en av de mest ljusskygga verksamheterna som finns behövs det ännu fler insatser för att spåra och söka upp de barn som säljer sig själva i sexuellt syfte och de gärningsmän som är inblandade.

Myten om att barn utsatta för sexhandel enbart finns utomlands på turistorter såsom i Thailand eller att barn smugglats till Sverige för att bli utsatta för sexhandel här stämmer inte. Sanningen är den att alla barn som hittills upptäckts i Sverige har svensk bakgrund och sexhandeln sker inom våra gränser. De bakomliggande orsakerna till att barn säljer sig är komplexa, dock finns det tendenser att se att barn som tidigare blivit utsatta för sexuella övergrepp och har självskadebeteende säljer sig, enligt Caroline Engvall, författare till en bok om barnsexhandel. Barnen agerar inte alltid på eget bevåg, utan får ofta hjälp att sälja sig av en vuxen.

Alltsedan lagen om människohandel för sexuella ändamål infördes år 2002 har emellertid inte en enda person fällts för inhemsk människohandel. Brottet begås genom att exempelvis rekrytera eller transportera en person för att exploatera denne för sexuella ändamål. Om personen inte fyllt 18 kan gärningsmannen dömas utan att våld, hot eller tvång ingår.

Trots att det finns tillfällen då lagen kunnat tillämpas används oftast den mildare rubriceringen koppleri i stället. Ett flertal sådana domar har granskats och de hade lika gärna kunnat anses som människohandel. Vid koppleri begås brottet mot staten i stället för mot barnet, som då ses som ett vittne och inte ett brottsoffer.

Enligt professorn i skadeståndsrätt vid Stockholms universitet, Mårten Schultz, citerad i SvD den 9 augusti 2013, ses gärningsmannen som en person som hjälpt frivilligt agerande prostituerade med att knyta kontakten med sexköpare. Det finns anledning att tro att domare eller domstolar väljer den mildare vägen istället för att döma gärningsmannen för människohandel, då rättsväsendet inte betraktar sexsäljaren som ett offer för tvång utan som en frivillig aktör. Det begränsar även möjligheterna till ersättning och ombud, enligt Schultz.

Ytterligare ett fenomen som behöver uppmärksammas är då sexköpare undslipper hårdare straff då de hävdar att de trodde att barnet de hade sex med var äldre. Ofta har då straffet blivit endast böter. I dessa fall anser vi att domstolarna ska tillämpa en strikt applicering av lagen och tilldöma fängelsestraff, inte böter, för att visa allvaret i brottet.

Det behövs krafttag för att polisen i våra län ska få större möjlighet att spåra de barn som blivit utsatta för sexhandel och gärningsmännen. Det behövs även en annan syn på sexbrott mot barn ur vårt rättsväsendes perspektiv. Med andra ord ska människohandel inte rubriceras som den mildare graden av brott, dvs. koppleri. Vidare bör domstolarna vara striktare i att tilldöma fängelsestraff för dem som exploaterar barn sexuellt.

Detta vill riksdagen ge regeringen tillkänna.

Désirée Pethrus (KD)